

סדר הלימוד ליום ג' אלול:

סדר לקוטי פתח"ן הימני:

תורה עה

בענין הנהגת הפשיטות של הצדיק האמת. הינו כי לפעמים הצדיק האמת הוא איש פשוט ממש, (שקורין פראסטיק), שמתנהג עצמו בדרך הפשיטות, ואינו מגלה שום תורה, ועוסק בשיחת הלין וכיוצא, והוא אז בחינת איש פשוט ממש:

דע, כי עקר החיים היא התורה, כמו שכתוב: "כי הוא חייך וארך ימיה" (דברים ל), וכל הפורש מן התורה כפורש מן החיים' (זהר קד"ק דף צב, בהעלותך דף קמח, ואתחנן דף רס). ועל-כן לכאורה, הדבר תמוה ונפלא, איך אפשר לפרש עצמו מן התורה אפלו שעה קלה. ובאמת זהו מן הנמנע ובלתי אפשר להיות דבוק בהתורה, תמיד יומם ולילה, בלי הפסק רגע, וכל בעל-תורה, הן למדן שעוסק בלימוד התורה בגמפ"ת [בגמרא, פרוש רש"י, תוספות] וכיוצא, כל אחד כפי ערכו, כפי עסק למודו, בהכרח שיבטל מהתורה איזה שעה ביום. וכן אפלו בעל השגה, ואפלו מי שהוא גבוה יותר ויותר למעלה למעלה, אף-על-פי-כן בהכרח שיפסיק ויבטל מהשגתו איזה זמן, כי אי אפשר להיות דבוק תמיד בתורה והשגה בלי הפסק. כי צריכין בהכרח להפסיק איזה שעה, אם לעשות איזה משא-ומתן או כיוצא בזה, כי צריכין לעסק בצרכי הגוף גם-כן.

ל'תקפח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְהַכֹּלָל - כִּי אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אֶפֶן לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַתּוֹרָה

וּבְהַשְׁגָּה בְּלִי שׁוּם הַפֶּסֶק, וּבְהַכִּרַח צְרִיכִין לְבַטֵּל אִיזָה שְׁעָה. וּבְאֹתוֹ שְׁעָה שְׁמִבְטָלִין מִהַתּוֹרָה, אֲזִי זֶה הַלְמָדָן אֲזִי הַבַּעַל-הַשְׁגָּה הוּא בְּחִינַת אִישׁ פְּשׁוּט מִמָּשׁ (הֵינּוּ פְּרָאסְטִיק). וְלִכְאוּרָה, זֶה הַדְּבָר קָשָׁה מְאֹד, אִיךָ אֶפְשָׁר לְפָרֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַתּוֹרָה אֲפֹלוֹ שְׁעָה קְלָה, הֲלֹא הִיא חֵינּוֹ וְכוּ', וּמִי הוּא זֶה שִׁירְצָה לְפָרֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַחַיִּים אֲפֹלוֹ רְגַע קְלָה. וְאַף-עַל-פִּי שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה (מְנַחֵם צַט): 'בְּטוּלָה שֶׁל תּוֹרָה זֶהוּ קִיּוּמָה', אַף-עַל-פִּי-כֵן מִי יִתְרַצָּה בְּזֶה לְהַתְּבַטֵּל מִן הַתּוֹרָה אַף שֶׁזֶהוּ קִיּוּמָה, אַף-עַל-פִּי-כֵן טוֹב יוֹתֵר בְּיָדָי לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַתּוֹרָה, אֲשֶׁר הִיא הַחַיִּים וְאַרְךְ הַיָּמִים. וּמִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יִתְרַצָּה לְפָרֵשׁ מִן הַחַיִּים אֲפֹלוֹ רְגַע אַחַת, בְּפָרֵט מִי שְׁזוֹכָה לְאַהֲבַת הַתּוֹרָה, וּמִתְמִיד מְאֹד בַּתּוֹרָה, וְדְבוּק בָּהּ מְאֹד, מְכַל-שֵׁכֵן מִי שְׁזוֹכָה לְהַרְגִישׁ אִיזָה מְתִיקוֹת בַּתּוֹרָה, לְחַדֵּשׁ אִיזָה חֲדוּשׁ, אֲפֹלוֹ אִיזָה פְּשׁוּט בְּגַמְפ"ת, [בְּגַמְרָא, פֶּרוּשׁ רַש"י, תּוֹסֵפוֹת] מְכַל-שֵׁכֵן וְכָל-שֵׁכֵן בַּעַל הַשְׁגָּה, וּבְפָרֵט מִי שְׁזוֹכָה לְגַנְזוּיָא דְּמַלְכָּא, וּמַעֲלָה זֹו אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁעֵר בְּמַח, וְאִיךָ יִתְרַצָּה לְפָרֵשׁ מִן הַתּוֹרָה אֲפֹלוֹ שְׁעָה קְלָה.

וּבְאַמַּת

זֶהוּ בְּלִתִּי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה תְּמִיד כַּנ"ל, כִּי בְּהַכִּרַח צְרִיכִין לְבַטֵּל וּלְהַפְסִיק אִיזָה שְׁעָה, וְאִם-כֵּן בְּמַח מְחִיין עֲצָמָן בְּזוֹ הַשְׁעָה שְׁבִטְלִין מִן הַתּוֹרָה, הֲלֹא עֶקֶר הַחַיִּים הוּא מִן הַתּוֹרָה כַּנ"ל:

אך דַּע, כִּי הַצְּדִיק הָאֵמֶת מְחִיָּה עֲצָמוֹ בְּאֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהוּא אִישׁ פְּשׁוּט כַּנ"ל מִהַדְרָךְ שֶׁל נְסִיעַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. כִּי דַע, כִּי כָּל אֵלוֹ הַפְּשׁוּטִים, דְּהֵינּוּ זֶה הַלְמָדָן בְּשְׁעָה שְׁבִטְלִין מִן הַתּוֹרָה, שְׂאִז הוּא אִישׁ פְּשׁוּט כַּנ"ל, וְכֵן יֵשׁ אִישׁ פְּשׁוּט מִמָּשׁ, שְׂאִינוֹ לְמָדָן כָּלָל

וְאֶפְעַל-פִּי-כֵן הוּא אִישׁ כָּשֵׁר וִירֵא-שָׁמַיִם, וּבִוְדָאֵי מְקַבֵּל חַיּוֹת מִן
 הַתּוֹרָה, וְכֵן אֶפְלוּ הַנְּמוּכִים לְמַטָּה יוֹתֵר, וְאֶפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם, גַּם
 הֵם מְקַבְּלִים בְּוְדָאֵי גַם-כֵּן חַיּוֹת מִן הַתּוֹרָה. וְכָל אֵלֹהֵי הַפְּשׁוּטִים
 צָרִיכִין שְׂיִהְיֶה עֲלֵיהֶם אִישׁ פְּשׁוּט גָּדוֹל, שֶׁכָּלם יִקְבְּלוּ עַל-יְדוֹ חַיּוֹת,
 כִּי כָּל הַפְּשׁוּטִים הֵנ"ל, כָּלם צָרִיכִין לְקַבֵּל אֵיזֶה חַיּוֹת מִהַתּוֹרָה,
 שֶׁהֵיא עֶקֶר הַחַיִּים, וּבְאַמַּת הֵם רְחוּקִים מִהַתּוֹרָה, כִּי הֵם אֲנָשִׁים
 פְּשׁוּטִים (שְׁקוֹרִין פְּרָאֶסְטָאִקִּים), עַל-כֵּן צָרִיכִין שְׂיִהְיֶה עֲלֵיהֶם אִישׁ
 פְּשׁוּט גָּדוֹל, שֶׁעַל-יְדוֹ הֵם מְקַבְּלִין חַיּוֹת מִהַתּוֹרָה:

**כִּי יָדַע, כִּי כָּל הַפְּשׁוּטִים הֵנ"ל, הֵן לְמַדָּן שֶׁהוּא עוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשֵׁם
 שָׁמַיִם, (כִּי כְּשֶׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁמְהָ, אֵינּוּ מוֹעִיל בְּלְמוּדוֹ
 לְיִשׁוּב הָעוֹלָם, כִּי שְׁלֵא לְשִׁמְהָ הוּא נִצְרָךְ רַק בְּשִׁבִיל עֲצֻמוֹ, וְגַם
 בְּזֶה יֵשׁ בְּחִינּוֹת, רַק כְּשֶׁעוֹסֵק לְשִׁמְהָ, שְׂיִהְיֶה עוֹסֵק בְּיִשׁוּב הָעוֹלָם),
 כְּשֶׁמְבַטֵּל מְלֻמוּדוֹ, שְׂאֵז הוּא בְּחִינַת אִישׁ פְּשׁוּט מִמַּשׁ כֵּנ"ל. הֵן
 שְׂאֵר הַפְּשׁוּטִים – כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי אֲחִיזָתוֹ בַּתּוֹרָה כֵּן הוּא
 מְחִיָּה עֲצֻמוֹ בְּעֵת פְּשִׁיטוֹתוֹ מִבְּחִינַת קִיּוּם הָעוֹלָם קִדְּם קְבֻלַּת
 הַתּוֹרָה.**

**כִּי קִדְּם קְבֻלַּת הַתּוֹרָה הָיָה הָעוֹלָם מְתַקֵּים רַק בְּחֶסֶדוֹ, כִּי לֹא
 הָיָה עֵדִין תּוֹרָה וְשׁוּם עֲשִׂיָּה שֶׁל מְצוּהָ, שֶׁעַל-יְדוֹ יִתְקַיֵּים
 הָעוֹלָם, וְהָיָה עֶקֶר קִיּוּם הָעוֹלָם עַל-יְדֵי חֶסֶדוֹ לְבַד. וְהַצְּדִיק – בְּעֵת
 פְּשִׁיטוֹתוֹ, בְּשָׁעָה שְׁבוּדֵל מִן הַתּוֹרָה, הוּא מְקַבֵּל חַיּוֹת מִבְּחִינָה זוֹ.
**וְזֶה בְּחִינַת 'אוֹצֵר מִתְּנַת חַנּוּם'. כִּי יֵשׁ אוֹצֵר שֶׁל מִתְּנַת חַנּוּם,
 שְׁמִי שְׂאִין לוֹ שׁוּם זְכוּת כָּלֵל מְקַבֵּל מִשָּׁם (מִדְּרַשׁ-רַבָּה תִּשְׁא
 פְּרַשְׁת מַה), וּבִוְדָאֵי אֵין זֶה הָאוֹצֵר מוּכָן בְּשִׁבִיל רְשָׁעִים, כִּי אִם-כֵּן
 הָרָשָׁע הוּא גָּדוֹל מִן הַצְּדִיק, כִּי הָרָשָׁע בְּוְדָאֵי אֵין לוֹ שׁוּם זְכוּת
 כָּלֵל, וְכִי יִזְכֶּה בְּשִׁבִיל זֶה לְקַבֵּל מִאוֹצֵר מִתְּנַת חַנּוּם. אַךְ בְּאַמַּת****

אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הוּא עַל־יְדֵי בְּחִינַת: "כֹּחַ מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתֵת לָהֶם נִחְלַת גּוֹיִם". כְּמוֹ שֶׁפִּרַּשׁ רַש"י בַּפְּסוּק בְּרֵאשִׁית וְכוּ', שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה פָּתַח בְּ"בְרֵאשִׁית", שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ גְזֻלָּנִים אַתֶּם וְכוּ', עַל־כֵּן פָּתַח בְּבְרֵאשִׁית, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּרֵא הַכֹּל, וּבְרֵצוֹנוֹ נִתְּנָה לָהֶם וּבְרֵצוֹנוֹ וְכוּ'. נִמְצָא שֶׁעֶקֶר כֹּחַ אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הוּא מִבְּחִינַת עֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת שֶׁבָּהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם, שֶׁהֵם בְּחִינַת 'כֹּחַ מַעֲשֵׂיו', שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה הָיוּ יִשְׂרָאֵל יְכוּלִים לַיְלֹךְ וְלִכְבֹּשׁ אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

תּוֹרַה עַח

א הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל גַּם הוּא מְכַרָּח לְהִיּוֹת לְפַעֲמִים אִישׁ פָּשׁוּט וּלְבַטֵּל עֲצֻמוֹ מִהַתּוֹרָה וּמִהַשְּׁגוּתָיו כִּי צָרִיכִין לְעַסֵּק בְּצַרְכֵי הַגּוֹף גַּם כֵּן. וְאִם כֵּן בְּמָה מְחִיָּה עֲצֻמוֹ בְּאוֹתוֹ הָעֵת, הֲלֹא עֶקֶר הַחַיִּים הוּא הַתּוֹרָה. אֵךְ דַּע כִּי הוּא מְחִיָּה עֲצֻמוֹ אִזּוֹ מִבְּחִינַת קִיּוּם הָעוֹלָם קִדְּם מִתֵּן תּוֹרָה שְׂבוּדָאֵי גַּם אִזּוֹ הִיָּתְהַ הַתּוֹרָה בְּמַצִּיאוֹת. כִּי הַתּוֹרָה הוּא נִצְחִיּוֹת אֵךְ אִזּוֹ הִיָּתְהַ הַתּוֹרָה שְׂכָלוּלָה בְּעֲשֻׁרַת הַדְּבָרוֹת נְעֻלְמַת וְנִסְתָּרַת בְּתוֹךְ יִשׁוּב הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת. וְהַצַּדִּיק בְּשַׁעַה שֶׁפּוֹרֵשׁ מִן הַתּוֹרָה וְהוּא בְּחִינַת אִישׁ פָּשׁוּט הוּא מְקַבֵּל חַיּוֹת מִבְּחִינָה זוֹ שֶׁל קִדְּם מִתֵּן תּוֹרָה הִיָּנוּ מִהַתּוֹרָה הַנְּעֻלְמַת. וְעַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְחִיָּה כָּל הָאֲנָשִׁים הַפְּשׁוּטִים שֶׁבְּעוֹלָם (שְׁקוֹרִים פְּרָאֶסְטָאקִים). כִּי כָּל הַפְּשׁוּטִים וְאֶפְלוּ הָרַשְׁעִים וְאֶפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם לְהַבְדִּיל כְּלָם מְקַבְּלִין חַיּוֹת רַק מִהַתּוֹרָה שֶׁהוּא עֶקֶר הַחַיִּים. וּבְאֻמַּת הֲלֹא הֵם רְחוּקִים מִהַתּוֹרָה. וְעַל כֵּן צָרִיכִין שִׁיחִיָּה עֲלֵיהֶם אִישׁ פָּשׁוּט הַגָּדוֹל כִּדֵּי שֶׁכָּלֶם יִקְבְּלוּ עַל יְדוֹ חַיּוֹת. וְלִכֵּן מְכַרָּח הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל לִירֹד וְלִפְּל לְתוֹךְ פְּשִׁיטוֹת וְלְהִיּוֹת אִישׁ פָּשׁוּט אִיזֶה

חֶסֶד וְחֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקנב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

עַתָּה וְאִזּוּ הוּא מַחֲיָה עֲצָמוֹ מִהַתּוֹרָה הַנֶּעֱלָמָת. וְעַל־יְדֵי־זֶה הוּא מַחֲיָה אֶת כָּל הַפְּשׁוּטִים שְׂבָעוּלָם. וְכָל אֶחָד כְּפִי קְרוּבוֹ יוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשָׁה וְאֶל הַצְּדִיק הַנִּי"ל כֵּן הוּא מְקַבֵּל עַל יָדוֹ חַיּוֹת גְּבוּהַ יוֹתֵר מִהַתּוֹרָה הַנֶּעֱלָמָת. וְעַל כֵּן אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא אִישׁ פְּשׁוּט כְּגוֹן שְׂאִינוֹ יָכוֹל לְלַמֵּד אִזּוּ שֶׁהוּא בְּמָקוֹם שְׂאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְלַמֵּד. אֶף־עַל־פִּי־כֵן גַּם אִזּוּ צָרִיךְ לְהַחֲזִיק עֲצָמוֹ בְּיִרְאַת שָׁמַיִם בְּכָל מָה שְׁיֻכַּל. כִּי כָּל־מְקַבְּלִים חַיּוֹת מִן הַתּוֹרָה הַנֶּעֱלָמָת עַל־יְדֵי הַצְּדִיק הַגָּדוֹל שְׂמַתְנַהֵג בְּפִשְׁטוֹת לְפַעְמִים. (וְעֵין פְּנִים):

ב וְאֶפְלוּ מִי שֶׁנֶּפֶל חֶסֶד וְשָׁלוֹם מְאֹד וּמְנַח בְּשִׂאוֹל תַּחֲתֵיּוֹת חֶסֶד וְשָׁלוֹם אֶף־עַל־פִּי־כֵן יֵשׁ לוֹ תַקּוּה גְּדוּלָה עַל־יְדֵי הַצְּדִיק הַגָּדוֹל הַאֲמִתִּי, כִּי עַל יָדוֹ יְכוּלִין הַכֹּל לְקַבֵּל חַיּוֹת מִהַקְּדוּשָׁה בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם. עַל כֵּן בְּאֵמֶת אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם (קִיּוֹן יְאוּשׁ אִיז גָּאָר נִיט פֶּאָר הַאֲנָדוֹן), וְאִיךְ שֶׁהוּא אֶפְלוּ אִם נָפֵל לְמָקוֹם שֶׁנֶּפֶל רַחֲמָנָא לְצַלָּן מֵאַחַר שְׂמַחֲזִיק עֲצָמוֹ בְּמָה שֶׁהוּא. עַדִּין יֵשׁ לוֹ תַקּוּה לְחֹזֵר וְלָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְהַעֲקָר הוּא "מִבְּטָן שִׂאוֹל שׁוֹעֵתִי". כִּי גַם צְעָקָה מִשִּׂאוֹל תַּחֲתֵיּוֹת אֵינָה נֶאֱבָדֶת לְעוֹלָם. וְיִצְעַק לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תָּמִיד יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה עַד יִשְׁקִיף וְיִרְאֵה ה' מִשָּׁמַיִם:

סִדְרָה יְצִי מִנוֹהַרְנִי"ת הַיּוֹמִי:

קִי בְיוֹם שְׁלִישֵׁי הַנִּי"ל עָבְרָנוּ אֶצֶל אֵיזֶה עִירוֹת שֶׁל יִשְׁמַעֲאֵלִים לְעַתָּה עָרֵב הוֹרִידוּ אֶת הָאֲנָקִיר (עוֹגוֹן), וְהַעֲמִידוּ אֶת הַסְּפִינָה סָמוּךְ לְעִיר אַחַת, וְאֵינִי יוֹדֵעַ הַטַּעַם וְעַמְדָה רַק אוֹתָהּ הַלִּילָה בְּמָקוֹמָהּ בְּבִקְרַת בְּיוֹם רַבִּיעִי בָּעֵת שֶׁהֵינּוּ מְכִינִים עֲצָמֵנוּ לְהַתְּפַלֵּל, חָזְרוּ וּמְשִׁכּוּ אֶת הָאֲנָקִירִין מִן הַיָּם וְחָזְרוּ וְהָלְכוּ וְתַהֲלָה לָאֵל גַּם הַיּוֹם הַזֶּה הָרוּחַ פּוֹנֵה לְדַרְכֵנוּ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

קִיָּא בְיוֹם רַבִּיעִי הַנִּזְכָּר לְעִיל, חָזְרָנוּ וְהַגִּעְנוּ סָמוּךְ לְעִירוֹת שֶׁהֵינּוּ

שָׁם חֲזָקוֹת גְּדוּלוֹת [מִבְּצָרִים חֲזָקִים] וְהוֹרִידוּ וְסִלְקוּ קֶצֶת וְיִלְאוּת
 בְּדֵי שְׁתִּילָה הַסְּפִינָה לְאֵט לְאֵט, וְגַם הוֹרִידוּ לְמִטָּה אֶת הַסְּפִינָה
 הַקְּטָנָה וְהַקְּפִיטָאן צָוָה עָלַי לֵתֵן לוֹ הַבִּילְעֵטִין שְׁלָנוּ, וְהַבְּנֵתִי
 שְׁשָׁמָה יוֹשְׁבִים מוֹשְׁלִים יִשְׁמְעֵאלִים לְשֹׁמֵר הַמְּדִינָה בְּאֵלֵינוּ הַחֲזָקוֹת,
 וְצָרִיכִין לְהוֹדִיעַ לָהֶם כְּשֶׁנּוֹסְעִים, וְלְהִרְאוֹת לָהֶם הַבִּילְעֵטִין וְנִסְעַ
 הַקְּפִיטָאן לְשָׁם אֶל הַחוּף וְאַחַר כֵּן בָּאוּ יִשְׁמְעֵאלִים אֲדוֹנִים עַל
 הַסְּפִינָה שְׁלָנוּ, וְאָנִי יָשַׁבְתִּי לְמִטָּה וְגַם רִי"א בָּא לְמִטָּה וְרָאִינוּ דְּרָךְ
 הָאֲרָבָה שְׁבַחְדָּר, שֶׁהוֹלְכִים וְשׁוֹבִים יִשְׁמְעֵאלִים בַּסְּפִינָה שְׁלָנוּ וְלֹא
 רָצִינוּ לְעֵלוֹת אֲבָל אֶחָד מֵהֶם יָרַד אֶצְלָנוּ וְהִתְחִיל לְשָׂאֵל אוֹתָנוּ
 אֵיזָה דְּבָר וְלֹא יָכַלְנוּ לְהַשִּׁיבוֹ וְעָלָה מִיַּד אַחַר כֵּן קָרָא הַקְּפִיטָאן
 אוֹתָנוּ לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, וַיֵּשֶׁב שָׁם אֵיזָה מוֹשֵׁל וְעַמְדָנוּ לְפָנָיו וְלֹא
 דִּבֵּר לָנוּ מְאוּמָה רַק לָקַח הַבִּילְעֵטִין שְׁלָנוּ מִיַּד הַקְּפִיטָאן וְכָתַב
 תַּחְתָּם כְּנֶהוּג אַחַר כֵּן יָרְדוּ הַיִּשְׁמְעֵאלִים מִסְּפִינָה שְׁלָנוּ וּבְתוֹכָם
 הָיָה יִשְׂרָאֵל אֶחָד, אֲבָל אֲנַחְנוּ לֹא הִכְרַנוּ בּוֹ שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵלִי, כִּי
 קָשָׁה לְהַכִּיר בֵּין יִשְׂרָאֵל לְיִשְׁמְעֵאל לְהַבְדִּיל אֲבָל הוּא הִתְחִיל לְדַבֵּר
 עִמָּנוּ בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, וְקִבַּל יְדֵינוּ וְאָמַר, שְׁלוֹם וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ (כֵּן
 הֵם נוֹהֲגִים לֹמַר וּלְבָרֵךְ לְהוֹלִיךְ בְּדָרֵךְ), וְגַם אֲנַחְנוּ אָמַרְנוּ לוֹ שְׁלוֹם
 בְּאַהֲבָה, וְנִפְטָרוּ וְהָלְכוּ לְדַרְכָּם אַחַר כֵּן חָזְרוּ וּפָרְשׁוּ הוֹיִלְאוּת
 וְהָלְכָנוּ לְדַרְכָּנוּ תְּהִלָּה לָאֵל וְהָרוּחַ פּוֹנָה לְדַרְכָּנוּ תְּהִלָּה לָאֵל:

קִיב בְּיוֹם רְבִיעֵי פָרָשַׁת בְּחֻקְתֵי הַנִּזְכָּר לְעֵיל אַחַר כֵּן בְּעוֹד אֵיזָה
 שָׁעוֹת שָׁהִיו כְּמוֹ אַרְבַּע שָׁעוֹת אַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם, נִתְעוֹרַר רוּחַ
 סְעָרָה גְּדוּלָה, וּבְכָל פַּעַם הוֹלֵךְ וְחֹזֵק וְהָיָה רַעַשׁ גְּדוֹל עַל הַסְּפִינָה,
 כִּי הָיָה עֲבוּדָה רַבָּה וַיִּגִּיעָה גְּדוּלָה לְהַמְלָחִים שְׁבַכָּל פַּעַם הֶצְרַכּוּ
 לַעֲשׂוֹת עֲבוּדָה אַחֲרֵת, כִּי הָיָה הָרוּחַ הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר, וְלֹא הָיָה פּוֹנָה
 לְדַרְכָּנוּ וְהָיָה סוֹבֵב וְהוֹלֵךְ הָרוּחַ לְכָל צֶד כְּדָרֵךְ הַסְּעָרוֹת הַגְּדוּלוֹת

על פי כן לא היה לנו מנוחה, כי היתה מתנענעת בטלטול הקשה
 מאד וכן היה כל הלילה ולא אכלנו בערב כי-אם מעט והיה לי
 הקאות כנזכר לעיל גם לעת ערב הלך רבי יהודא אליעזר ורצה
 לשאב מים מן הים לצרכנו והלך מאטראם אחד והשליך עליו חבל
 על ראשו בדרך שחוק, ועל ידי זה הפיל הכובע שלו לתוך הים
 ונאבד עד היום:

סדר לקוי עיצות היומני:

מ כל אחד מישראל יכול למשל בתפלתו לפעל מה שרוצה, אך
 עקר המניעה היא מחמת גדלות ופניות ומחשבות זרות. כי יש
 שיש לו גדלות מחמת שהוא מיחס גדול, או מחמת שיגע ועמל
 בעבודת הבורא יתברך, ואז בודאי אי אפשר שיהיה לו ממשלה
 לתפלתו. על-כן צריכין להתגבר לשבר כל זה, ולשכח יחוסו
 ועמלו שעמל בעבודת ה', ויהיה נדמה לו כאלו היום נברא וכאלו
 הוא יחיד בעולם ואין לו שום יחוס. וכמו כן צריך לשבר ולבטל
 שארי המחשבות זרות שבתפלה, ואז יוכל למשל בתפלתו, ואז
 נתמלא רצון הבורא יתברך, ויש לו יתברך תענוג גדול מתפלתו,
 ועל-ידי זה ממשיך כל השפעות בעולם (שם צו).

סח כשהדינים חסו-שלום גוברים על האדם, אין להתפלל
 בעבורו להזכיר שמו שלא יתגברו הדינים יותר חסו-שלום (שם
 קעד).

סט יש לכל אדם תפלות רעות, כגון מה שאמרו רבותינו ז"ל:
 גנבא על מחתרתא רחמנא קריא, והם מבלבלים בשעומד
 להתפלל תפלה הראוי להתפלל. והתקון לזה הכנסת אורח
 תלמיד חכם (שם רט).

ע על-ידי המחיצת כף אל כף בשעת התפלה, על-ידי זה יכולין

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקנו - לומר מזהרני"ת זצ"ל "למד מצני מקוה שדף אחד מספרי רבנו יהיה תיקון לכל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

לְדַבֵּר כְּרְאוּי הַשְּׂבָחִים וְהַתְּאָרִים שְׁאֵנוּ מְכַנִּין וּמְדַמִּין אוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת שְׂמֵבִיטִין בְּתִמוּנַת ה'. גַּם מְחִיאת כַּף זֶה
בְּחִינַת וִידֵי אָדָם מִתַּחַת כַּנְּפִיהֶם. וְגַם עַל-יְדֵי זֶה נִכְלָל הַתְּפִלָּה
בְּתוֹךְ תּוֹרַה שְׂבַכְתָּב וְתוֹרַה שְׂבַע־לִפְהָ (שם ריב).

על על-ידי התפלה משנין הטבע, ומכניעין ומבטלין המינים
והאפיקורסים (שם רטז).

עַבְדְּ בְּשָׁעָה שְׂאוֹמְרִים וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים, רְאוּי לְהַתְּפַלֵּל
עַל כָּל דְּבָר, כִּי אִזּוּ בָּאִים כָּל צָבָא הַשָּׁמַיִם לְהַשְׁתַּחֲוֹת וְלִתֵּן שְׂבַח
וְהוֹדָיָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-כֵּן טוֹב לְבַקֵּשׁ אִזּוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיְצוּהוּ
עֲלֵיהֶם שִׁיִּמְשִׁיכוּ לוֹ כָּל מַה שְׁצָרִיךְ, כְּגוֹן אִם צָרִיךְ לְרַפּוּאָה יִכּוֹן
בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ אִזּוּ שִׁיְצוּהוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עֲלֵיהֶם שִׁיִּמְשִׁיכוּ הַכַּחוֹת
הַצָּרִיכִים לְרַפּוּאָתוֹ בְּתוֹךְ לָחֵם וּמַיִם, וְכֵן כָּל כִּיּוֹצֵא בְּזֶה (שם רלא).

סֵדֶר סְפִירוֹתֵי מַעֲשֵׂי־הַיְמִינִים:

וְהָלְכוּ וּבָאוּ לְשֵׁם (הֵינּוּ לְאַחַת מִשְׁתֵּי הַמְּדִינוֹת הַנ"ל) כְּשֶׁבָאוּ לְשֵׁם,
כְּשֶׁהֲגִיעַ הַלִּילָה, הָיָה כַּנ"ל שֶׁהָיוּ כָּלָם מִיְלָלִים מְאֹד כַּנ"ל וְגַם
הַחֲכָמִים הַנ"ל גַּם-כֵּן הָיוּ מִיְלָלִים (וּמִמִּילָא רָאוּ בּוֹדָאי שְׂאִינָם יְכוּלִים
לְהוֹשִׁיעַ אֶת אוֹתָן הַמְּדִינוֹת) וְאָמַר לָהֶם: (הֵינּוּ זֶה שְׁצוּאָרוֹ עֵקֶם אָמַר אֵל
הַחֲכָמִים הַנ"ל) עַל כָּל פְּנִיָּם, תֹּאמְרוּ לִי מֵהֵיכָן בָּא זֹאת שְׁנִשְׁמַע קוֹל
יְלָלָה הַנ"ל כַּנ"ל? אָמְרוּ לוֹ: וְאַתָּה יוֹדֵעַ? הַשִּׁיב: אֲנִי יוֹדֵעַ בּוֹדָאי.
כִּי יֵשׁ שְׁנֵי צִפּוּרִים, אֶחָד זָכָר וְאַחַת נְקֵבָה, וְהֵם רַק זוּג אֶחָד בְּעוֹלָם
וְנִצְבָּדָה הַנְּקֵבָה וְהוּא הוֹלֵךְ וּמְחַפֵּשׂ אוֹתָהּ, וְהִיא מְחַפֶּשֶׂת אוֹתוֹ
וְהָיוּ מְחַפְּשִׁים הֶרְבֵּה זֶה אֶת זֶה עַד שֶׁנִּתְעוּ, וְרָאוּ שְׂאִינָם יְכוּלִים
לְמַצֵּא אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ וּנְשָׂאוֹ עוֹמְדִים, וְעָשׂוּ לָהֶם קִנְיָם זֶה הַצְּפוּר
עָשָׂה לוֹ קֵן סָמוּךְ לְמְדִינָה אַחַת מִשְׁתֵּי הַמְּדִינוֹת הַנ"ל וְלֹא סָמוּךְ
מִמֶּשׁ, רַק שְׂבַע־רָדָּ קוֹל הַצְּפוּר הוּא סָמוּךְ, כִּי יְכוּלִים לְשִׁמַּע הַקוֹל

שֶׁל הַצִּפּוֹר בְּאוֹתוֹ הַמְּדִינָה מִמָּקוֹם שֶׁעָמַד שָׁם וְעָשָׂה לוֹ קֵן וְכֵן
 הִיא עֹשֶׂתָהּ לָהּ גַּם־כֵּן קֵן סָמוּךְ לַמְּדִינָה הַשְּׁנֵייה (הֵינּוּ גַם־כֵּן כִּנּ"ל שֶׁהוּא
 סָמוּךְ מִחֲמַת שְׂיִכּוּלִים לְשִׁמְעַ שֶׁם הַקּוֹל כִּנּ"ל) וְכִשְׁמַגִּיעַ הַלֵּילָה, אֲזִי אֱלוֹ
 הַזּוּג צִפְּרִים מִתְחִילִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד לֵילֵל בְּקוֹל יִלְּחָה גְּדוּלָה מְאֹד,
 כִּי כָּל אֶחָד מֵיֵלֵל עַל זּוּגוֹ כִּנּ"ל.

סדר שֶׁלְּחֵן עֲרוּרָה הַיּוֹפְיִי:

סימן תרלה (א) סוכה אע"פ שלא נעשית לשם מצוה כשרה
 והוא שתהיה עשויה לצל כגון סוכת נכרים נשים
 בהמה כותיים רועים קייצים בורגנין שומרי שדות אבל סוכה
 שנעשית מאליה פסולה לפי שלא נעשית לצל לפיכך החוטט
 בגדיש ועשהו סוכה אינה סוכה שיהרי לא עימר גדיש זה לצל (ומה
 שעושה אח"כ הוי תעשה ולא מן העשוי) (טור) לפיכך אם עשה בתחילה
 כשנתן שם הגדיש חלל טפח במשך שבעה לשם סוכה וחטט בו
 אח"כ והשלימה לעשרה כשרה שיהרי נעשית סכך שלה לצל ואם
 הגדיש גדול ולא הניח אלא חלל טפח במשך ז' ושוב חקק בה
 הרבה ועשה בה סוכה גדולה אינה כשרה כולה על ידי משך ז'
 שהניח תחלה ואם חקק משני צדדים ארבע אמות יותר על
 השבעה אף השבעה פסולה דסכך פסול פוסל מן הצד בד' אמות:
 הגה ואין לעשות הסכך קודם שיעשה הדפנות ואם עשה טפח סמוך לסכך
 מותר לסכך קודם שיעשה שאר הדפנות כמו בחוטט בגדיש: (הגהות מיימוני
 פ"ה):

סימן תרלו (א) סוכה ישנה דהיינו שעשאה קודם שיכנסו
 שלשים יום שלפני החג כשרה ובלבד שיחדש בה
 דבר עתה בגופה לשם החג ואפילו בטפח על טפח סגי אם הוא
 במקום אחד ואם החידוש על פני כולה סגי אפילו כל דהו ואם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקנח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עשאה לשם החג אפילו מתחילת השנה כשרה בלא חידוש: (ב)
 יוצר כלי חרם שיש לו ב' סוכות זו לפניו מזו ועושה קדירותיו
 בפנימית ומוכרם בחיצונה הפנימית אינו יוצא בה ידי סוכה כיון
 שהיא דירתו כל השנה אינו ניכר שדר בה לשם מצוה והחיצונה
 יוצא בה שהרי אינו דר בה כל השנה:

סימן תרלז (א) מי שלא עשה סוכה בין בשוגג בין במזיד
 עושה סוכה בחולו של מועד אפילו בסוף יום
 שביעי וכן יכול לצאת מסוכה זו ולישב באחרת: (ב) יוצאין בסוכה
 שאולה וכן יוצאין בשל שותפות: (ג) סוכה גזולה כשרה כיצד אם
 תקף על חבירו והוציאו מסוכתו וגזלה וישב בה יצא שאין הקרקע
 נגזלת: הגה מיהו לכתחלה לא ישב אדם בסוכת חבירו שלא מדעתו כ"ש
 אם דעתו לגזלה וכן לא יעשה סוכה לכתחלה בקרקע של חבירו שלא מדעתו
 וכן בקרקע שהיא של רבים (הגהות אשרי וא"ז) מיהו בדיעבד יצא וכן לא
 יקצצו ישראל הסכך בעצמם אלא יקנו אותם מעובדי כוכבים דכל גזל אין
 עושין ממנו סוכה לכתחלה. (מהרי"ל) ואם גזל עצים ועשה מהם סוכה
 אף על פי שלא חיברן ולא שינה בהם כלום יצא תקנת חכמים
 שאין לבעל העצים אלא דמי עצים בלבד אבל אם גזל סוכה
 העשויה בראש הספינה או בראש העגלה וישב בה לא יצא: הגה
 והוא הדין אם ראובן בנה סוכה בקרקע שמעון ושמעון תקף את ראובן וגזל
 סוכתו הבנויה בקרקע שלו לא יצא בה ואין כאן תקנת השבים הואיל ולא
 טרח בה ולא הוציא עליה הוצאות (הגהות אשרי פ"ב דסוכה):

סדר לקוטי תפלות היימני:

תפלה מ תנח: {מיוסד ע"פ תורה פ"א} אָדוֹן הַשְּׁמַחָה וְהַחֲדוּת,
 אֲשֶׁר עִז וְחֲדוּת בְּמִקוּמָךְ, וְאֵין עֲצוּת לְפָנֶיךָ כָּלֵל
 עֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעַנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁאַזְכֶּה לְשִׁמְחָת אֶת עַצְמִי בְּכָל

עַתָּה תָּמִיד, וְתִלְמִדְנִי דַעַת וְדַרְךְ עֲצָה תוֹדִיעֵנִי, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה
 לְהִתְגַּבֵּר וּלְהִתְחַזֵּק תָּמִיד עַל הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה וְהָעֲצָבוֹת, לְהִרְחִיקָם
 מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי, לְבָלִי לְהִנִּיחָם לְכִנּוּם לְאַחֲזוֹ וּלְגַע בִּי כָּל־חַם
 וְשָׁלוֹם, רַק לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז לְהַמְשִׁיךְ עָלַי שְׂמֵחָה וְחֵדוּהָ תָּמִיד,
 אֲגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְּךָ וּבִישׁוּעָתְךָ הַגְּדוֹלָה, וּבְנִפְלְאוֹתֶיךָ וּבְחַסְדֶיךָ
 הַרְבִּים וְהָעֲצוּמִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי וְאֲשֶׁר אֶתָּה עֲתִיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי
 אֲשֶׁר בְּחַסְדֶיךָ הַנִּפְלְאִים תִּמְכַּת גּוֹרְלִי לְהִיּוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל עִם
 קְדוֹשֶׁךָ, אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נְטִיעַת בְּתוֹכֵנוּ
 "חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְּנַעֲיָמִים אֵף נִחַלְתָּ שְׂפָרָה עָלַי" זַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים לְהִתְגַּבֵּר וּלְהִתְחַזֵּק בְּכָל עֵת, לְהַמְשִׁיךְ עָלַי הַשְׂמֵחָה
 הַגְּדוֹלָה וְהַנִּפְלְאָה הַזֹּאת תָּמִיד וְאֻזְכָּה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמִי בְּשְׂמֵחָה
 גְּדוֹלָה כָּל כֶּף, עַד שֶׁתִּגִּיעַ הַשְׂמֵחָה לְרַגְלֵי שְׂאֻזְכָּה לְרַקַּד מִחֲמַת
 שְׂמֵחָה וּבְפֶרֶט בְּשִׁבְתוֹת ה' וּבְמוֹעֲדֵי ה' מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ וּבַחֲנֻכָּה
 וּפְּנִיּוֹת וּבְשִׂאֵרֵי שְׂמֵחָה שֶׁל מִצְוָה, תִּהְיֶה בְּעֶזְרִי תָּמִיד לְשִׂמְחָתִי
 בְּכָל עֵז עַד שְׂאֻזְכָּה לְרַקַּד הַרְבֵּה מִחֲמַת שְׂמֵחָה וְאֻזְכָּה לְעַסֵּק
 בַּתּוֹרָה וּלְעֲשׂוֹת כָּל הַמִּצְוֹת בְּשְׂמֵחָה גְּדוֹלָה כָּל כֶּף עַד שֶׁהַשְׂמֵחָה
 תִּגִּיעַ עַד רַגְלֵי, וְאֻזְכָּה לְהַעֲלוֹת אֶת הַרְגְּלִין לְמַעְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה
 תִּרְחַם וְתַעֲלֶה וְתַקִּים אֶת כָּל תּוֹמְכֵי אֲוִרִיתָא שֶׁהֵם סְמִכֵי קְשׁוּט
 הַמַּחֲזִיקִים בְּלוֹמְדֵי תּוֹרָה וְנוֹתְנִים לָהֶם מִתַּת יָדָם הַטּוֹבָה:

תַּנְבּ: אָנָּה ה', עֲזוֹר לָהֶם וְתִשְׁפִּיעַ לָהֶם כָּל טוֹב עֲשֶׂר וְכָבוֹד וְחַיִּים,
 בָּנִים וּבָנֵי בָנִים, וְיִתְרַבּוּ צְאֲצְאֵיהֶם כְּחוֹל הַיָּם, וְתִבְרַךְ אֶת כָּל
 מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְּנוּ יִצְלִיחוּ (וּבְפֶרֶט זְכוּ) וְתִעֲזֹר לָהֶם
 וְתַעֲלֶה אוֹתָם בְּכָל פֶּעַם מֵעֵלָה מֵעֵלָה וְתִתְחַזֵּק אֶת לְבָבָם שִׂיזְכוּ בְּכָל
 פֶּעַם לְהִתְחַזֵּק בְּיֹתֵר אֶת הַלּוֹמְדֵי תּוֹרָה בְּאֱמֶת, וְתִמְלֵא יָדָם בְּרַכּוֹת
 ה' שִׂיזְכְּלוּ לְהִתְחַזֵּק אוֹתָם בְּשִׁלְמוֹת, לְמַלְאֵת לָהֶם כָּל צְרִכֵיהֶם לְתַת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה' אָמַר מִזֶּה רִנִּיתִי וְזֶה לִי "לֵאמֹר לֵאמֹר מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדִי לֵאמֹר מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" אָמַר זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצַּחְתִּי וְאֵנִיחַ" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

לָהֶם כָּל מַחְסוֹרִם אֲשֶׁר יַחֲסֹר לָהֶם, בְּאִפְּן שְׂיִזְכוּ הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה לְעִסוֹק בַּתּוֹרָה וְעִבּוּדָה לְשִׂמְחָה תָּמִיד, בְּהִרְחֵבֵת הַלֵּב בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל וְטִרְדַּת הַפְּרָנְסָה כָּלֵל:

תִּנְג: עֲזַרְנִי הוֹשִׁיעֵנִי מִלֵּא רַחֲמִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, לְמַדְנִי דַרְכֵי עֲצוּתֶיךָ הָאֱמִתִּיּוֹת בְּכָל עֵת, וְתִזְכִּירְנִי וְתִחַזְקֵנִי וְתִאֲמַצְנִי בְּכָל עֵת לְהִתְעוֹרֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, לְזִכֹּר בְּכָל עֵת טוֹבוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת וְהַנְּשָׁנָבוֹת אֲשֶׁר אֵתָּה עוֹשֶׂה עִם כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְעַמִּי בְּפָרְטִיּוֹת בְּכָל עֵת עָרֵב וּבִקֵּר וְצָהָרִים, מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֵת נְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ בְּלִי שְׁעוֹר הַיְדוּעוֹת לִי מִקְרוֹב וּמִרְחוֹק, וְאֵת נְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ הַנִּעְלָמוֹת וְנִסְתָּרוֹת מִמֶּנִּי אֲשֶׁר אֵתָּה לְבַדְּךָ עוֹשֶׂה עַמִּי נְפִלְאוֹת וְנִסִּים נּוֹרְאִים וְטוֹבוֹת נִצְחִיּוֹת בְּכָל עֵת כִּדִּי לְחִיּוֹתֵנִי וּלְקִיּוּמִי בְּקִדְשֵׁךָ יִשְׂרָאֵל לְנִצַּח אֲשֶׁר אֵין טוֹבָה וְשִׂמְחָה גְדוֹלָה מִזֹּאת, שְׁכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֶפְלוּ הַפְּחוֹת שְׂבַפְּחוֹתִים כְּמוֹנִי, זוֹכָה לְכַמָּה נְקֻדוֹת טוֹבוֹת בְּכָל יוֹם, לְקַיֵּם מִצְוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶךְ יָמֵינוּ לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצַּח נִצְחִים אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמֵה יָפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ:

תִּנְד: זִכְנוּ לְזִכֹּר וּלְהֶאֱמִין בְּחֶסְדֶּיךָ וְנְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבְךָ הַגְּדוֹל שְׂאִינוּ נְפִסֵּק לְעוֹלָם, וּלְשִׂמְחָה אֵת עֲצַמִּי עַל יְדֵי זֶה תָּמִיד פִּתַּח לְבִי וְדַעַתִּי, וְהֵאֵר עֵינֵי שְׂכָלִי וְהוֹרְנִי וּלְמַדְנִי בְּכָל עֵת כָּל הַדַּרְכִּים וְהָעֲצוֹת שְׂאֵפְשֶׁר לְשִׂמְחָה עֲצַמִּי בָהֶם בְּאוֹתָהּ הָעֵת וְהַשְּׁעָה בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, עַד שְׂאֵזְכָּה בְּכָל פֶּעַם לְרַקֵּד הַרְבֵּה מִחֶמֶת שִׂמְחָה, וּלְהַעֲלוֹת כָּל הַבְּחִינּוֹת הַנִּקְרָאִין רַגְלִין לְבַחֲיַנֵּת לְבַב חֶכְמָה, בְּבַחֲיַנֵּת "וְנָבִיא לְבַב חֶכְמָה" וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיוּ נִמְתָּקִין כָּל הַדִּינִים שְׂבַעוֹלָם מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֵזְכָּה עַל יְדֵי הַשִּׂמְחָה וְהַרְקוּדִין לְתַקֵּן פְּגַם הַדְּבֹר הָרַע מֵה שְׂפָגְמַתִּי לְפָנֶיךָ מֵעוֹדִי עַד

הַיּוֹם הַזֶּה בְּדַבּוּרֵי רָעִים הִרְבֵּה, בְּפִרְט פְּגָם דַּבּוּרֵי רָעִים שֶׁל
 לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, הַכֹּל אֲזוּכָה לְהַעֲלוֹת וּלְתַקֵּן בְּשִׁלְמוֹת עַל יְדֵי
 שְׂמֻחָה וְרִקּוּדִין דְּקִדְשָׁה וְתַשְׁמִירָנִי וְתַצִּילָנִי מֵעַתָּה מִלְּדַבֵּר שׁוֹם
 דַּבּוּר רָע וּבְפִרְט מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, וְאֲזוּכָה לְקַדֵּשׁ אֶת דַּבּוּרֵי
 בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְתַשְׁמִירָנִי וְתַצִּילָנִי מִפְּגָם
 אֲמוּנָה, וְתַזְכֵּנִי לְהַעֲלוֹת וּלְתַקֵּן כָּל פְּגָמֵי הָאֲמוּנָה עַל יְדֵי הַשְּׂמֻחָה
 וְהַרְקוּדִין דְּקִדְשָׁה, וְאֲזוּכָה מֵעַתָּה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת כְּרֵאוֹי
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרֵצוֹנָה הַטּוֹב וְתַעֲלֶה אוֹתִי גַם בְּמִמוֹן וְעֵשֶׁר,
 שֶׁתִּשְׁפִּיעַ לִי מִמוֹן וְעֵשִׁירוֹת הִרְבֵּה דְּקִדְשָׁה, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְעַסֵּק
 בְּתוֹרָתְךָ וְעַבּוּדָתְךָ בְּלִי טְרָדָא וּבִטּוֹל כָּלָל, וְאֲזוּכָה לְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה
 וּלְהַחֲזִיק יְדֵי הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וְעַבּוּדָה בְּאַמֶּת:

תְּנָה: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲתָה יְדַעְתָּ דַּחֵק פְּרַנְסָתֵנוּ כְּעַת אֲשֶׁר "כָּשֶׁל
 כַּח הַסִּבָּל", רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֻחָה, וּמִלֵּא מִשְׂאֵלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה
 בְּרַחֲמִים, וְזַכֵּנוּ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה תָּמִיד, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְרִקּוּדִין דְּקִדְשָׁה
 וּלְהַעֲלוֹת כָּל בְּחִינּוֹת הַרְגְּלִין לְמַעְלָה לְקִדְשָׁה עֲלִיוֹנָה, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ שִׁפְעַ טוֹבָה וּפְרַנְסָה טוֹבָה וְעֵשִׁירוֹת גְּדוּלָּה בְּקִדְשָׁה
 וּבְטַהֲרָה לָנוּ וּלְזִרְעֵנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְפִרְט לְכָל תּוֹמְכֵי
 אֲזַרְיָתָא: